

Program wychowawczo-profilaktyczny Ogólnokształcącego Liceum Jezuitów im. św. Stanisława Kostki w Gdyni

I. WSTĘP

Program wychowawczo-profilaktyczny pozostaje w zgodzie ze Statutem Szkoły oraz oparty jest na podstawie programowej. Działania o charakterze wychowawczo-profilaktycznym są podstawowym wyrazem realizacji misji naszej szkoły :

Zespół Szkół Jezuitów im. św. Stanisława Kostki w Gdyni jest wspólnotą uczniów, nauczycieli, pracowników administracji oraz rodziców wspieraną przez absolwentów i dobroczyńców. Społeczność ta, inspirowana wiarą w Jezusa Chrystusa, kontynuuje jezuicką tradycję wychowawczą, którą zainicjowano na Pomorzu ponad pół wieku temu w Gimnazjum Jezuitów w Gdyni Orłowie.

Misją szkoły jest kształtowanie wielkodusznych młodych ludzi obdarzonych społeczną wrażliwością, kompetentnych i odpowiedzialnych, przygotowanych do pełnienia ważnych funkcji społecznych, dla których wiara w Boga urzeczywistnia się w relacjach z innymi. Formowanie „LUDZI DLA INNYCH” wyraża się przede wszystkim w trosce o INTEGRALNY ROZWÓJ KAŻDEGO UCZNIWA, w indywidualnym podejściu do jego potrzeb i talentów oraz we wspieraniu rodziny w procesie wychowania.

Misję pragniemy realizować poprzez Jezuicki Model Wychowania, solidne nauczanie, starannie przygotowane zajęcia pozalekcyjne oraz współpracę z innymi szkołami, szczególnie jezuickimi, w kraju i za granicą.

Wychowanie w szkole stanowi integralną część nauczania , jest zasadniczym zadaniem szkoły i wszystkich jej pracowników. Uznając, że pierwszymi wychowawcami są rodzice, szkoła współpracuje z nimi i ich wspiera. Obowiązaniem wszystkich pracowników szkoły jest podejmować i jak najlepiej wypełniać rolę wychowawczą.

Nasza szkoła, realizując program wychowawczo-profilaktyczny, stwarza jak najlepsze warunki do wszechstronnego, holistycznego rozwoju dzieci i młodzieży. Oznacza to, że traktujemy jako równie ważne takie wymiary życia jak: społeczny, fizyczny, intelektualny, duchowy, emocjonalny i moralny.

II. PODSTAWA PRAWNA:

1. Konstytucja RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).
2. Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 oraz z 2016 r. poz. 35, 64, 195, 668 i 1010).
3. Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2016 r. poz. 1379).
4. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943 ze zm.).
5. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59).
6. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół. (Dz.U. z
a. 2001r., nr 61 poz. 624 i Dz.U. z 2002r. nr 10, poz. 96 oraz Dz.U. z 2003r. nr 146, poz. 1416, z późn. zm.).
7. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 12 sierpnia 1999 r. w sprawie sposobu nauczania szkolnego oraz zakresu treści dotyczących wiedzy o życiu seksualnym człowieka, o zasadach świadomego odpowiedzialnego rodzicielstwa, o wartości rodziny, życia w fazie prenatalnej oraz metodach i środkach świadomej prokreacji zawartych w podstawie programowej kształcenia ogólnego (Dz. U. z 1999 r. Nr 67, z późn. zm.)
8. Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. nr. 111),
9. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31
a. stycznia 2003 r. w sprawie szczególnych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz. U. nr 26, poz. 226).
10. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1996 r. w sprawie sposobu organizowania i prowadzenia działalności w zakresie promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym (Dz. U. Nr 112, poz.
a. 537).
11. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z
a. 2005 r. nr 180, poz. 1493, z późn. zm.)
12. Rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci, i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym,
13. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 lipca 2015 r.
a. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz. U., poz. 1113).
14. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 09 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2017. Poz.1597)

15. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu, form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii.
16. Statut Szkoły.

Podczas opracowania programu wychowawczo-profilaktycznego przeanalizowano obowiązujące przepisy prawa, a także uwzględniono wyniki prowadzonych regularnie ewaluacji. Szczególną rolę pełniły wnioski wynikające z analizy danych uzyskanych poprzez kontakty z rodzicami oraz uczniami naszej szkoły.

III. PODSTAWA AKSJOLOGICZNA

Bazując na wizji i tradycji wychowania, która tworzy misję szkół jezuickich i zawarta jest w dokumentach Towarzystwa Jezusowego, uwzględniając ponadto aktualne oczekiwania rodziców i potrzeby naszych uczniów oraz opierając się na prawie Rzeczypospolitej Polskiej program wychowawczo-profilaktyczny naszej szkoły oparto na podstawie aksjologicznej, na którą składają się cztery grupy wartości. Są to: samoświadomość (i samoopanowanie), zaradność, miłość oraz wiara.

Wartości nie są celem wychowania same w sobie, nie istnieją w oderwaniu od ludzi i społeczeństwa. Służą one celowi, którym jest dobro konkretnych osób – ich życie i rozwój. W kontekście jezuickim cel ten ujęty jest w określeniu: „pełny wzrost osoby, prowadzący do działania przenikniętego duchem i obecnością Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, Człowieka dla innych”.

Samoświadomość i kierowanie sobą

Pierwsza grupa wartości obejmuje to, co dotyczy stosunku człowieka do samego siebie. Rozumienie swojej tożsamości i wartości, realistyczna świadomość własnych potrzeb i pragnień, uzdolnień i możliwości związane są bezpośrednio ze zdolnością do mądrego kierowania sobą. Człowiek kierujący sobą unika zachowań szkodliwych (ten aspekt kierowania sobą nazywa się samokontrolą), a będąc w stanie podejmować decyzje i wcielać je w życie, realizuje swój wrodzony potencjał i dąży w ten sposób do szczęścia.

Istotną częścią naszej samoświadomości jest też rozumienie związków łączących nas z innymi ludźmi i społeczeństwem, w którym się rozwijamy. Częścią nas samych jest więc tożsamość związana z rodziną, domem, szkołą, przyjaciółmi, z historią lokalnej społeczności, historią narodu a także z całą kulturą, w której się wychowaliśmy. W kulturę tę wpisany jest stosunek do innych kultur. W ten sposób zatem najszerszym odniesieniem naszej tożsamości jest świadomość braterstwa wszystkich ludzi. Samoświadomość człowieka jest dojrzała wtedy, kiedy obejmuje rozumienie dziedzictwa kulturowego, narodowego i duchowego, do którego przynależymy. Na samoświadomość i kompetencję kierowania sobą składają się więc zarówno indywidualne właściwości każdej osoby jak i wspólne nam obszary takie

jak język, kultura, tradycje, zwyczaje i te sfery życia, które darzymy szczególnym szacunkiem i uważnością. Wartości tych nie da się rozwijać inaczej jak poprzez przekazywanie w procesie wychowawczym.

Dokumenty Towarzystwa Jezusowego silny nacisk w tym kontekście kładą na refleksję - jest ona wymieniana jako jeden spośród pięciu podstawowych elementów ignacjańskiej metody pedagogicznej.

Zaradność

Pojęcie zaradności obejmuje wiele praktycznych umiejętności niezbędnych dla życia i rozwoju człowieka w świecie oraz postaw, które są warunkiem naszej twórczej wolności. Rozpoczynając od opanowania najprostszych czynności życiowych, które umożliwiają zdrowy rozwój fizyczny, należy zaznaczyć, że zaradność zatacza coraz szersze kręgi, w których coraz istotniejszą rolę odgrywa wiedza. Wiedza połączona z umiejętnościami pozwala realizować potrzeby związane z poczuciem bezpieczeństwa i kontroli, potrzeby dotyczące więzi międzyludzkich, pracy i zdobywania środków materialnych, rozrywki i wypoczynku, wreszcie potrzebę samorealizacji estetycznej, poznawczej i duchowej. Obok wiedzy i umiejętności trzecim warunkiem rozwoju człowieka i realizacji jego potrzeb są postawy. Wśród nich podkreślić warto m.in. inicjatywę i aktywność, pomysłowość i twórczość, pracowitość i wytrwałość, pokorę i odwagę oraz otwartość na innych i zdolność do współpracy. Postawy te rozwijane są przede wszystkim w towarzyszącym nauczaniu procesie wychowawczym a także w działaniach profilaktycznych, które zmierzają do eliminowania wpływu czynników mogących zakłócić dojrzewanie do zaradności. Zintegrowana wiedza, umiejętności i postawy razem tworzą więc bardziej ogólną wartość rozumianą jako zaradność.

Takie pojęcie zaradności odpowiada celowi wychowania jezuickiego, które dokumenty Towarzystwa Jezusowego określają jako „przygotowanie do życia”. Odpowiada ono także podstawowemu mechanizmowi, który pedagogia ignacjańska opisuje jako wzajemne oddziaływanie między doświadczeniem, refleksją i praktycznym działaniem. Jest wreszcie koniecznym warunkiem ignacjańskiej służby innym i skutecznego zaangażowania na rzecz sprawiedliwości.

Miłość i solidarność

Grupa wartości, które mieszczą się w ramach pojęć miłości i solidarności, to grupa szczególnie związana z misją szkoły jezuickiej. Są one elementem systemu wartości wychowawczych, który w XX w. został w dokumentach Towarzystwa Jezusowego najwyraźniej podkreślony i wyeksponowany, będąc podstawą m.in. zasad takich jak: troska o osobę („cura personalis”), odpowiedzialność we wspólnocie, służba sprawiedliwości etc.

Miłość to relacja z drugim człowiekiem. Jej warunkiem jest przeciwne samotności i wyobcowaniu zwrócenie się ku sobie, otwarcie i nastawienie na kontakt, pragnienie poznania innych i współdziałania z nimi. Zwracając się ku sobie, po pierwsze, rozpoznajemy wzajemnie swoją godność i wartość. Podstawą miłości jest więc szacunek dla drugiego człowieka i wrażliwość na to, aby nikt nie naruszał jego godności. Po drugie, miłość opiera się na empatii – rozumieniu potrzeb drugiego człowieka (wraz ze szczególną potrzebą jego rozwoju) oraz pragnieniu wspierania drugiego w realizacji tych potrzeb tam, gdzie potrzebuje on pomocy. Tak jak początkowo nie jesteśmy w stanie sami przeżyć i rozwijać się bez ofiarowanej nam opieki i miłości drugiego człowieka, tak dojrzeć i rozwinąć się w pełni możemy

jedynie ofiarowując siebie innym poprzez miłość. Ten jej wymiar nazywany solidarnością nie może funkcjonować bez wspomnianej wcześniej zaradności, gdyż, jak podkreśla tradycja ignacjańska, „miłość ukazuje się w czynach”.

Miłość w pierwszym rzędzie dotyczy nie idei, ale konkretnych osób (inaczej staje się abstrakcyjna i obojętna), wykracza jednak także ponad poszczególne jednostki w kierunku tworzenia większych społeczności ludzi kochających i szanujących się. Dzięki miłości pragniemy społeczności, w których każdy będzie miał możliwość realizowania swoich potrzeb i rozwijania się. Pierwszą wśród takich społeczności jest rodzina, dalej niewielkie grupy takie jak klasa, sąsiedzi, współpracownicy, uczestnicy grup łączących ludzi o wspólnych zainteresowaniach, większe grupy jak lokalna społeczność wsi lub miasta, wreszcie naród i cała rodzina ludzka. W najszerszym wymiarze miłość obejmuje całość stworzonego przez Boga i powierzonego nam świata przyrody.

Miłość jest wartością, dla której rozwoju i dojrzałości niezbędne są świadome działania wychowawcze i profilaktyczne. Przekonanie, że brak przemocy i nacisków wystarczy, aby dziecko lub młody człowiek spontanicznie rozwijali empatię i solidarność, nie sprawdza się w praktyce. Współczesna cywilizacja oraz uwarunkowania biologiczne człowieka sprzyjają raczej zamykaniu się w świecie indywidualnych potrzeb i wyobrażeń, w świecie wygórowanych ambicji i powiązanych z nimi lęków. Otwarcie się na prawdziwe „bycie dla innych” może być jedynie owocem, i to największym owocem, relacji, w której wychowawca ukazuje i przekazuje to, czym jest miłość. Taka też jest istota profilaktyki, czyli zapobiegania zachowaniom, które zakłócać mogą zdrowy, pełny rozwój osoby ludzkiej.

Wiara

Wiara w podstawowym rozumieniu to relacja z Bogiem, w której wszelkie wyznawane wartości znajdują swoją ostateczną rację i sens. Jeśli w życiu każdego człowieka zdarzają się sytuacje, które mogą osłabić jego samoświadomość i opanowanie, przekonanie o sensie zdobywania kompetencji prowadzących do życiowej zaradności, jeśli wreszcie każdy doświadcza rzeczy, które stawiają pod znakiem zapytania wartość miłości i solidarności, to wiara jest tym obszarem, w którym człowiek może odnaleźć odpowiedź na pytanie „po co?”. Odpowiedź na pytanie o sens to odpowiedź, z którą powiązana jest motywacja do życia i działania. „Dzięki wierze można odkryć obecność Boga we wszystkich wydarzeniach naturalnych i ludzkich, w całości historii, a zwłaszcza w żywym doświadczeniu każdej osoby” – mówi dokument określający pierwszą cechę jezuickiego wychowania. Jest to jedyna perspektywa, która w pełni wypełnia potrzebę widzenia sensu każdego wysiłku, każdej pracy, znoszenia trudności i wyrzeczeń, poczucia niespełnienia, cierpienia i śmierci. To perspektywa, w której możliwe jest definitywne wypełnienie ludzkich pragnień, potrzeby ostatecznej sprawiedliwości a także nadziei na zwycięstwo miłosierdzia gładzącego nasze grzechy i błędy. Wiara nie stoi obok innych wartości, ale przenika i oświetla je wszystkie.

Uznajemy fakt, że osoby innych wyznań, religii a także osoby niewierzące mogą rozpoznawać prawdziwe wartości i kierować się nimi w życiu. Jesteśmy otwarci na współpracę z każdą taką osobą. Jednak doceniamy też wyjątkową rolę, jaką w procesie wychowawczym i profilaktycznym może pełnić Kościół Katolicki. Poprzez przekazywane w imię Boże słowa i sakramenty, poprzez prowadzenie na drodze modlitwy i liturgii zapewnia on budowie wspólnoty wychowawczej opartej na fundamentach zaradności, samoświadomości i miłości wyjątkowe rusztowanie wiary, która to co ludzkie utwierdza i umacnia nadprzyrodzoną łaską.

IV. SYLWETKA ABSOLWENTA

Mimo problemów związanych ze wskazywaniem ideałów z pokorą i świadomością własnych niedoskonałości uznajemy potrzebę przedstawienia w formie sylwetki absolwenta wzorców wychowawczych, które chcielibyśmy realizować w naszej szkole.

Przedstawienie sylwetki absolwenta to ukonkretnienie i deklaracja naszych celów wychowawczych. Jesteśmy świadomi trudności, które wiążą się z wszelkimi próbami odwołania się do ideałów. Przedstawianie doskonałości, w drodze, do której chcemy towarzyszyć naszym uczniom, może budzić irytację, opór a nawet kpiny. Jasne jest, że nasza realizacja ideałów nigdy nie jest doskonała i wskazywanie ich jako celu często widziane będzie jako naiwność lub jako hipokryzja (tak jak zarzucał uczynom w Piśmie Jezus mówiąc: „wkładacie na ludzi ciężary nie do uniesienia, a sami jednym palcem ciężarów tych nie dotykacie” [Łk. 11:46]). Dodatkowo, ukazywanie konkretnego wzorca jest współcześnie bardziej niż w poprzednich wiekach narażone na zarzut uniformizacji i pozbawiania jednostki wolności. Każdy z uczniów jest przecież inny i każdy własną drogą dąży do celów, których nikt nie ma prawa narzucać mu z góry.

Z drugiej jednak strony ucieczka od spojrzenia w stronę ideałów, unikanie sformułowań, które ktoś ironicznie mógłby określić jako „górnolotne”, niesie ze sobą ryzyko braku wizji pedagogicznej. Brak zaś konsensusu co do celu wychowania musi we wspólnocie wychowawczej powodować albo działania chaotyczne i wzajemnie sprzeczne, albo brak działań. Realnie może oznaczać to opuszczenie ucznia, pozostawienie go samego w zmaganiu się z trudnościami dojrzewania i stawiania czoła wyzwaniom, które niesie życie. Oparcie się na idei antypedagogiki – wspierania wyłącznie własnych inicjatyw ucznia bez przekonywania go do celów stawianych przez nauczyciela lub wychowawcę – wydaje się równie sztuczne jak przeciwny pomysł dookreślenia wszystkiego za ucznia bez pozostawienia mu możliwości dokonywania twórczych wyborów na każdym etapie edukacji. W polskiej tradycji praktyczne podejście wychowawcze związane mocno z pojęciem „pracy organicznej” nie odrzucało i nie odrzuca formułowania ideałów i celów wychowawczych. Wyrastało ono raczej z uwagi i szacunku, z jakim się te ideały formułuje i realizuje w pierwszym rzędzie, starając się samemu do nich dążyć.

Dokumenty jezuickie, wskazując na konieczność oparcia się w edukacji na określonym i adekwatnej do rzeczywistości ideale osoby i społeczności, utwierdzają nas w poczuciu konieczności naszkicowania wzoru człowieka, w którego wychowaniu chcielibyśmy mieć swój udział. Wiemy, że jego realizacja znacznie przekracza możliwości szkoły rozumianej wąsko jako nauczyciele i administracja. Urzeczywistnianie wzoru absolwenta to jednak realna misja i obowiązek obejmujący całą wspólnotę wychowawczą, na którą wskazują dokumenty Towarzystwa, wymieniając jako jej podmioty: nauczycieli i zarządzających, jezuitów, rodziców, uczniów, absolwentów oraz dobroczyńców. Ten kierunek potwierdza także ustawa Prawa Oświatowego, zgodnie z którą program wychowawczo–profilaktyczny skierowany jest zarówno do uczniów i nauczycieli jak i do rodziców. Zadanie to podejmujemy więc z pokorą, będąc, z jednej strony, świadomi własnych słabości, z drugiej zaś, znaczenia i wielkości wyzwania, przed którym stajemy.

Przedstawiając sylwetkę absolwenta dla zwięzłości i jasności posługujemy się rodzajem męskim, nie zapominając jednak o tym, że staramy się nakreślić obraz uniwersalny, pasujący zarówno do młodych kobiet jak i mężczyzn.

Absolwent szkoły jezuickiej jako osoba świadoma siebie i panująca nad sobą

Absolwent:

- wraz z zakończeniem edukacji w naszej szkole jest zdolny do samodzielnego określania celów życiowych,
- zna swoje potrzeby i wie, jak je wypełniać, aby zachować zdrowie fizyczne, emocjonalne i duchowe,
- rozumie i stosuje zasady moralne nie jako narzucone prawa, ale jako zasady, które służą szczęściu jego i innych ludzi,
- docenia we właściwym stopniu rolę więzi międzyludzkich i społecznych,
- zdaje sobie sprawę ze znaczenia, jakie w jego życiu ma dziedzictwo narodu i kultury, w którym się wychował,
- jest przygotowany do podjęcia wysiłku, wyrzeczeń i walki z przeciwnościami,
- akceptuje własne słabości,
- potrafi ocenić sytuacje, w których powinien zwrócić się o pomoc do osób kompetentnych,
- wie, jak kontynuować rozwój w sferze fizycznej, emocjonalnej, społecznej, intelektualnej i duchowej.

O ile nie tylko okres nauki w szkole średniej, ale całe życie jest procesem wzrostu w samoświadomości i odpowiedzialnością za własne działania, o tyle opuszczenie progów szkoły jest momentem, w którym absolwent jest dojrzały do samodzielnego, realistycznego określania swoich życiowych celów i podejmowania kroków służących ich realizacji. Uznaje wartość własnego życia, ma szacunek dla samego siebie, pragnie rozwijać swój potencjał i chce realizować wartościowe zamierzenia. Zdaje sobie jednocześnie sprawę z własnych ograniczeń i słabości, dlatego realistycznie wybiera cele i sposoby ich realizacji. Wie, że szczęście i poczucie dobrze spędzonego czasu wiąże się w dużej mierze z godną pracą – wykonywaniem z zaangażowaniem i w wolności zadań, których sensu i wartości jest się świadomym.

Absolwent zna swoje podstawowe potrzeby fizyczne, emocjonalne, społeczne, intelektualne i duchowe. Zdaje sobie sprawę z tego, które z nich muszą być zaspokojone, aby zachował zdrowie fizyczne i psychiczne. Rozumie też, jakie zachowania odpowiadają jego rzeczywistym potrzebom, a jakie są marnotrawstwem własnych zasobów i mogą być źródłem nałogów. W kwestii zachowań i sytuacji, które uważa za niewłaściwe i niekorzystne, potrafi oprzeć się wpływom osób zachęcających go do tego lub wywierających jakąkolwiek presję.

Zdrowe zasady moralne przyjmuje nie ze względu na zewnętrzny przymus, ale ze świadomością, że służą one wspólnemu dobru, szczęściu jego i innych. Rozumie, że niegodne postępowanie, życie w kłamstwie, nieuczciwości, nienawiści, lenistwie i wszelkich formach braku kontroli nad sobą, zagrażając zdrowym relacjom z innymi, niszczą też życiową radość i satysfakcję z nieuczciwie osiągniętych korzyści. Jest świadomy fundamentalnej zbieżności dobra wspólnego z własnym dobrem, choć przyjmuje potrzebę poświęcania w pewnych sytuacjach własnego interesu na rzecz dobra innych. Dążąc do szczęścia nie jest egoistą.

Absolwent naszej szkoły rozumie, jak głębokie znaczenie mają więzi z innymi ludźmi i społeczeństwem. Zdaje sobie sprawę z własnej społecznej natury – z tego, że nie może być w pełni sobą, żyjąc w wyobcowaniu, izolacji czy wrogości wobec innych. Dąży do harmonii w relacjach rodzinnych i koleżeńskich. Docenia znaczenie potrzeby życia towarzyskiego, harmonii i dobrych relacji międzyludzkich w każdym środowisku, dlatego też zna i umie przestrzegać zasad kulturalnego zachowania w różnych, także oficjalnych, sytuacjach. Jest gotów godnie reprezentować swoją rodzinę i szkołę.

Absolwent naszej szkoły posiada świadomość swojej tożsamości narodowej i kulturowej. Mając wiedzę na temat specyfiki doświadczeń historycznych Polaków oraz piętna, które na naszej umysłowości i wrażliwości odcisnęło wychowanie w kulturze chrześcijańskiej i humanistycznej

Europy, ceni wszystko, co jest rzeczywistymi wartościami i krytycznie podchodzi do tych elementów życia społecznego i kulturalnego, także świata mediów, które od tych wartości odbiegają.

Absolwent naszej szkoły widzi i zdaje sobie sprawę z tego, że w naszym świecie wiele jest konfliktów i cierpienia. Z cierpliwością godzi się z faktem, że i jego życie będzie naznaczone trudem, wyrzeczeniami i walką z przeciwnościami, zwłaszcza jeśli będzie się starał dążyć nie tylko do wybranych celów osobistych, ale też do wzrostu dobra, sprawiedliwości i pokoju między ludźmi.

Z pokorą i pogodą ducha akceptuje fakt, że nie jest idealny, ma swoje słabości i popełnia błędy a praca nad sobą przynosi efekty powoli. Żałując błędów, nie popada w poczucie winy, które paraliżowałyby jego wiarę w pozytywne efekty podejmowanych działań.

Absolwent naszej szkoły zdaje sobie sprawę z istnienia zagrożeń, które przekraczają możliwości samodzielnego radzenia sobie pojedynczej osoby. Potrafi ocenić sytuacje, w których jego zdrowie fizyczne lub psychiczne jest zagrożone w takim stopniu, że powinien zwrócić się o pomoc do osób kompetentnych.

Absolwent jest nastawiony na kontynuację rozwoju w sferze fizycznej, emocjonalnej, społecznej, intelektualnej i duchowej po zakończeniu szkoły średniej. Wierzy w sens dalszej pracy nad sobą.

Absolwent szkoły jezuickiej jako osoba zaradna

Absolwent:

- jest gotów do podjęcia samodzielnego życia związanego ze studiami lub pracą,
- potrafi samodzielnie zaradzić swoim podstawowym potrzebom związanym ze zdrowiem fizycznym i psychicznym, korzystając z urządzeń technicznych oraz usług różnych instytucji,
- wykazuje inicjatywę, podejmuje decyzje,
- umie organizować i planować realizację prostych przedsięwzięć,
- jest komunikatywny,
- potrafi współpracować,
- myśli krytycznie,
- umie zdobywać wiedzę i kontynuować drogę samorozwoju.

Absolwent jest nie tylko świadom potrzeb własnych i potrzeb innych ludzi, ale potrafi im zaradzić. „Rada” oznacza pierwotnie skuteczne rozwiązanie, idąc więc dalej tropem etymologii, można

powiedzieć, że nie jest on osobą życiowo nieporadną ani bezradną. Gdy opuszczając mury naszej szkoły staje przed nowymi wyzwaniem życiowymi, dotychczasowa wiedza, umiejętności i nade wszystko utrwalone postawy powodują, że nie wymaga już dalszej opieki rodzicielskiej. Chociaż, jak każdy człowiek, gotów jest w razie potrzeby korzystać z pomocy i wsparcia innych.

Rozpoczynając od najbardziej oczywistych kompetencji, absolwent umie zadbać o swoje podstawowe potrzeby w taki sposób, aby zachować zdrowie fizyczne i psychiczne. Umie zdrowo odżywiać się, przygotować posiłki, zadbać o kondycję fizyczną, zachować higienę oraz równowagę między pracą a odpoczynkiem. Zna najważniejsze zasady zachowania się lub udzielania pomocy w sytuacjach choroby, wypadków i sytuacji zagrażających zdrowiu lub życiu. Wie, jak korzystać się z usług instytucji publicznych takich jak uczelnia, biblioteka, przychodnie i szpitale, policja, straż pożarna, poczty, banki i urzędy państwowe.

Absolwent naszej szkoły jest osobą z inicjatywą, która w połączeniu z determinacją jest dla rozwoju zaradności postawą fundamentalną. Pragnie on zatem być twórczym i pragnie działać. Podejmuje i wprowadza w życie swoje decyzje, odważnie korzysta z nadarzających się ku temu okazji i sam takie okazje stwarza. Angażując się w różne działania, wykazuje się pomysłowością. W razie problemów z realizacją zamierzeń nie poddaje się łatwo, lecz wykazuje determinację w dążeniu do celu. Rozumie to, że biernie pozostawanie w sferze wygody i poczucia bezpieczeństwa, które dzisiaj często zapewnia świat wirtualny, nie pozwala zdobyć życiowego doświadczenia i często czyni ludzi nieporadnymi.

Absolwent posiada elementarne kompetencje dotyczące samoorganizacji. Umie realistycznie zaplanować kroki służące realizacji prostych przedsięwzięć. Nie jest osobą chaotyczną ani zagubioną, niebędącą w stanie realizować podjętych postanowień i zobowiązań. Nie ucieka przed wyzwaniami wymagającymi od niego organizacji działań w nowych dla niego obszarach. Korzysta z wiedzy zawartej w książkach i mediach oraz sięga po pomoc i radę bardziej doświadczonych osób. Zarządzając własnym czasem, umie zachować punktualność i terminowość. Umie ustalić i ułożyć plan swoich zajęć takich jak zajęcia na kursie lub uczelni. Potrafi przygotować się w podstawowym stopniu do podróży; spakować się na rozmaite rodzaje wyjazdów, zorganizować sobie różne formy transportu, zorientować się w nowym dla siebie terenie, korzystać z obiektów turystycznych takich jak schronisko lub hotel. Jest w stanie kalkulować koszty realizacji swoich zamierzeń i odpowiedzialnie gospodaruje pieniędzmi.

Absolwent jest człowiekiem komunikatywnym. Niezależnie od wrodzonej większej lub mniejszej łatwości w nawiązywaniu i podtrzymywaniu kontaktów nie unika on komunikacji i współpracy w sprawach istotnych dla niego i dla innych. Uważnie słucha drugiego, sprawnie wyraża się zarówno w rozmowie ustnej, telefonicznej jak i w korespondencji. Potrafi przedstawiać zagadnienia w formie prezentacji multimedialnej.

W komunikacji i kontaktach z innymi ludźmi absolwent umie dostosować swój sposób wyrażania się i zachowanie do okoliczności. Wie, jak się znaleźć w sytuacjach oficjalnych, potrafi wyrażać się językiem formalnym oraz naukowym. Rozumie reguły pracy w grupie, potrafi przyjąć określoną rolę w zespole, wykonując przydzielone zadania we współpracy z innymi. Potrafi kulturalnie dyskutować i negocjować, na tej też drodze rozwiązuje konflikty. Konstruktywnie reaguje na sugestie i krytykę. Jest tolerancyjny i unika niepotrzebnych konfliktów z osobami o odmiennych poglądach. Potrafi komunikować się przynajmniej w stopniu podstawowym w języku obcym.

Dzięki elementarnym kompetencjom z zakresu krytycznego myślenia oraz asertywności jest odporny na manipulacje i ideologie. Nie pozwala sobie sterować ani wykorzystywać się do celów, z którymi się nie utożsamia.

Posiada w zakresie ogólnokształcącym rzetelną wiedzę teoretyczną i praktyczną, która umożliwia mu podjęcie dalszej nauki lub pracy zawodowej zgodnej z jego aspiracjami. Umie samodzielnie zdobywać wiedzę i umiejętności, korzystając także we właściwy sposób ze źródeł cyfrowych. Zna i wykorzystuje nie tylko efektywne sposoby nauki, ale wie, jak organizować aktywności rozwijające go w sferze fizycznej, emocjonalnej, społecznej i duchowej. Jest przygotowany do dalszego studiowania, pracy naukowej lub rozwoju w pracy zawodowej.

Absolwent jako człowiek kochający ludzi

Absolwent:

- rozpoznaje wartość i szanuje godność innych ludzi,
- jest empatyczny i wrażliwy na ich potrzeby, okazując im otwartość, uprzejmość i życzliwość,
- szanuje zasady służące budowaniu zaufania i poczucia bezpieczeństwa: uczciwość, słowność,
- dba o więzi rodzinne,
- jest solidarny i miłosierny wobec ludzi potrzebujących,
- angażuje się w życie społeczne, wypełnia obowiązki obywatelskie, akceptuje normy postępowania wobec instytucji i osób pełniących szczególne funkcje społeczne,
- myśli globalnie i wspiera to, co służy dobru całej ludzkości a także ochronie środowiska naturalnego,
- dąży do pojednania i pokoju starając się służyć sprawiedliwości,
- działając zgodnie z zasadą „ordo caritatis”, służąc innym, nie zapomina o najbliższych, przyjaciółach i współpracownikach.

Absolwent naszej szkoły widzi wartość drugiego człowieka i więzi między ludźmi. Szanuje tę wartość jako godność, którą posiada każdy; szanuje każdego jako osobę niezależnie od wielu indywidualnych cech, którymi ludzie się różnią i które posiadają w różnych stopniach. To jest podstawowy stopień miłości bliźniego.

Ten szacunek, szczególna uważność i wrażliwość, z którą traktujemy innych, obejmuje również rozumienie ich realnych potrzeb i zagrożeń dla ich zdrowia, i rozwoju a także nastawienie na zrozumienie ich subiektywnej perspektywy – poglądów, uczuć, pragnień. Nikt, rzecz jasna, nie ma wglądu w duszę innego człowieka, jednak absolwent naszej szkoły jest człowiekiem empatycznym i współczującym w takim stopniu, który pozwala mu wchodzić w relacje z innymi oraz rozwijać i umacniać je na przestrzeni całego życia zarówno, gdy idzie o relacje związane ze współpracą, wspólnym życiem jak i relacje towarzyskie.

Miłość dla drugiego człowieka, która przejawia się w szacunku, pociąga za sobą także poszanowanie zasad, dzięki którym ludzie mogą razem żyć w poczuciu bezpieczeństwa i zaufania do innych. Jej konsekwencją są więc: uczciwość i prawdomówność, słowność i obowiązkowość, życzliwość, uprzejmość i gotowość do niesienia pomocy. Absolwent, uczciwie pracując, stara się unikać pokusy zysków opartych na niejasnych etycznie podstawach. Unika pozostawiania na czyimś utrzymaniu bez wnoszenia wkładu we wspólne życie.

Absolwent, niezależnie od tego jak sam odczytuje swoje powołanie życiowe, rozumie wagę miłości w rodzinie. Więzy rodzinne stara się pielęgnować w szczególny sposób. Jest nastawiony prorodzinnie wiedząc, że ta forma przekazywania życia, wychowania i trwania w relacjach najbardziej odpowiada naturze i godności człowieka, że wynika ona z miłości wobec tych, którzy stanowią będą kolejne pokolenia. Wszędzie tam, gdzie więzy rodzinne są zagrożone lub nadszarpnięte, nasz absolwent wytrwale dąży do ich leczenia i do pojednania.

Absolwent naszej szkoły przygotowuje się do tego, aby w przyszłości otoczyć opieką i wsparciem innych, zarówno członków własnej rodziny, zwłaszcza osoby starsze, chore, niepełnosprawne, dzieci oraz osoby dorastające jak i innych członków społeczeństwa. Charakteryzuje się solidarnością i miłosierdziem rozumiejąc, że ludzi (z wyjątkiem osób terminalnie chorych i umierających) powinniśmy wspierać w taki sposób, aby mogli wydobyć się z bezradności i odzyskali wpływ na własne życie. Absolwent zaangażuje się w społeczne akcje pomocowe i charytatywne.

Mając świadomość zakorzenienia i współzależności z całym społeczeństwem i jego instytucjami, nasz absolwent jest przygotowany do udziału w życiu społecznym rozumianym jako działalność pro publico bono – udział w tworzeniu i ochronie dobra wspólnego. Bierze udział w inicjatywach społeczności lokalnych. Wypełnia obowiązki obywatelskie m.in. głosując, płacąc podatki i ponosząc obciążenia publiczne określone w prawie i niezbędne dla funkcjonowania państwa, jego służb oraz przestrzegając prawa. W razie konieczności gotów jest do obrony Ojczyzny. Akceptuje normy społeczne dotyczące poszanowania a w pewnych przypadkach podporządkowania wobec osób pełniących w społeczeństwie funkcje związane z porządkiem i władzą (np. dzieci wobec rodziców, uczniowie wobec nauczycieli, pracownicy względem kierownictwa, obywatele wobec przedstawicieli organów władzy i prawa, wierni wobec osób duchownych, uczestnicy zdarzeń masowych wobec służb ratowniczych itp.). Nie unikając trzeźwej i krytycznej postawy wobec przypadków nadużywania władzy i uprawnień związanych z takimi funkcjami wie, że reguły szczególnego szacunku i uważności wobec tych osób ogólnie służą dobru i bezpieczeństwu wszystkich.

Szacunku, życzliwości, solidarności i wszystkiego, co składa się na miłość do drugiego człowieka nasz absolwent nie ogranicza do żadnej grupy etnicznej, religijnej czy światopoglądowej. Częścią jego postawy jest świadomość najważniejszych problemów ludzi i narodów na całym świecie. Myśli globalnie i w miarę swoich możliwości wybiera wszystko, co może przyczynić się do dobra całej ludzkości. Szczególnie ważne są dla niego działania na korzyść środowiska naturalnego. Przeciwwstawia się dewastacji przyrody oraz promuje zdrowy styl życia.

Wobec wszelkich konfliktów, od niezgody między poszczególnymi ludźmi do kwestii wojen między narodami, zachowuje postawę dążenia do pojednania i pokoju. Potrafi dostrzegać i rozumieć przyczyny konfliktów takie jak niesprawiedliwość, dążenie do dominacji czy brak tolerancji wobec rozmaitych czynników różniących pojedyncze osoby czy grupy społeczne. Umie przebaczać i prosić o przebaczenie wszędzie tam, gdzie popełnił błąd. Stara się w miarę swoich możliwości pomóc innym w rozwiązaniu konfliktów. Cechuje go odwaga cywilna; nie unika wyrażania sprzeciwu wobec zła w sytuacjach, gdy może to pomóc w przezwyciężeniu niesprawiedliwości i krzywdy, w której znaleźli się inni ludzie.

Podjęwając jakiegokolwiek zaangażowanie społeczne, nie traci z oczu konkretnych osób. Ma świadomość istoty porządku miłości („ordo caritatis”), który decyduje o tym, że, działając dla dobra ogółu, nie wolno zapomnieć o konkretnych, bliskich osobach – rodzinie, przyjaciółach, współpracownikach.

Absolwent jako człowiek wierzący

Absolwent:

- wierząc w zbawienie dokonane w Chrystusie, znajduje mocną rację i motywację do pielęgnowania wszelkich wartości,
- wierząc nie przestaje szukać Boga i umacnia z Nim relację,
- znajduje w wierze fundament swojej moralności,
- realizuje swoje powołanie, kochając innych ludzi i służąc im,
- nie dąży ze swojej strony do konfliktów na tle światopoglądowym, rozumie, czym jest zdrowa religijność chrześcijańska i nie przeciwstawia jej duchowości lub miłości.

Absolwent jest człowiekiem wierzącym, to znaczy takim, którego samoświadomość i samokontrola, zaradność i miłość połączone są w spójną całość przez przekonanie o zbawieniu przynoszonym indywidualnemu człowiekowi i całemu światu przez Chrystusa. Człowiek dla podtrzymania swojej motywacji do czynnej miłości potrzebuje w trudnych chwilach racji, która przekracza sprowadzającą wszystko do jednego mianownika śmierć („Wszystko idzie na jedno miejsce: powstało wszystko z prochu i wszystko do prochu znów wraca” [Koh. 3:20]). Osoba wierząca, gdy staje wobec wątpliwości dotyczących sensu i wartości podejmowania wysiłków i poświęceń, może powtórzyć za św. Pawłem: „Nasz Zbawiciel, Chrystus Jezus przewyciężył śmierć, a na życie i nieśmiertelność rzucił światło przez Ewangelię”.

Absolwent naszej szkoły, wierząc, nie przestaje szukać Boga i pragnie budować z Nim coraz mocniejszą relację. Szczególnie sakramenty Eucharystii i pokuty a także modlitwa i medytacja są dla niego drogą do wzmacniania tej więzi; są drogą, której znaczenia jest świadomy i po której potrafi iść.

Wiara jest dla niego również źródłem drogowskazów moralnych – przykazań. Nasz absolwent znajduje w nauce katolickiej mocne oparcie w sytuacjach niepewności co do zasad życia osobistego i społecznego.

Absolwent naszej szkoły jako chrześcijanin wierzy także w osobiste powołanie, szczególną postać woli Bożej odnoszącą się nie tylko do ogółu ludzi, ale właśnie do niego. Wie, że wypełniając tę wolę, może zrealizować najgłębsze pragnienia, potencjał dobra, który w sobie ma i jednocześnie może najlepiej „być dla innych, kochać i służyć we wszystkim”.

Absolwent szkoły jezuickiej w swojej wierze nie jest nastawiony przeciw innym ani nie dyskryminuje innych ze względu na ich poglądy czy zachowanie. Sprzeciwiając się temu, co uważa za zło, pozostaje jednocześnie otwarty i życzliwy wobec innych, pamiętając, że godność dziecka Bożego obecna jest w każdym człowieku niezależnie od jego poglądów czy sposobu życia. Dzieląc się swoją wiarą z innymi, stara się nie zrażać ich przez nieuprzejmość, brak empatii lub wyniosłość.

Nasz absolwent nie przeciwstawia sobie religijności i duchowości lub miłości. Nie mówi „wszystko jedno, w co kto wierzy, ważne, żeby być dobrym człowiekiem”. Rozumie, że dla chrześcijan religijność, a więc modlitwa, liturgia, święta, przestrzeń sakralna czy symbole religijne, nie są przeszkodą, ale pomocą do pogłębienia świadomości i miłości. Wiara w Boga i Jego świętość pomaga mu dostrzec odbłaski świętości we wszelkich obszarach ziemskiego życia. Świadomość boskiego Sacrum rodzi szacunek do tego, co wartościowe w naszym świecie – do bliźnich, zwłaszcza potrzebujących pomocy,

do zwyczajów i tradycji, do Ojczyzny i wszystkich sfer, w których zachowuje uważność i szacunek dla stworzonego przez Boga dobra, piękna i prawdy.

V. CELE I DZIAŁANIA WYCHOWAWCZO – PROFILAKTYCZNE

1. Wartości związane z samoświadomością i kierowaniem sobą

1.A. Wartości wychowawcze: Samoświadomość			
Cele szczegółowe	Przykładowe działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Świadomość własnych potrzeb fizycznych, emocjonalnych, społecznych, intelektualnych i duchowych	Uświadamianie potrzeb i rozwój w sferze intelektualnej, duchowej, fizycznej i interpersonalnej w kontekście modelu wychowanka poprzez zajęcia na godzinie wychowawczej (np.. na podstawie scenariusza lekcji z biuletynu "Być dla innych")	Wychowawca	Cały rok
	Uświadamianie uczniom osobistych potrzeb i aspiracji w różnych sferach poprzez udział w tutoringach (obligatoryjny dla uczniów drugich klas, a pozostałych- dobrowolny)	Tutorzy, Koordynator tutoringów	Cały rok
Świadomość własnego potencjału; talentów i zainteresowań	Uświadamianie potencjału i talentów poprzez udział w kołach zainteresowań, konkursach, tutoringach itp.	Nauczyciele, Tutorzy, Koordynator tutoringów Wychowawca	Cały rok
	Analiza własnych preferencji w przyswajaniu wiedzy na podstawie testu (np.. materiały Centrum Arrupe)		Początek roku szkolnego
	Kształtowanie wewnętrznej motywacji do nauki i gotowości do systematycznego poszerzania wiedzy poprzez zajęcia na temat motywacji oraz technik uczenia się	Psycholog, Pedagog,	Cały rok
	Inspiracja do rozwoju poprzez organizowanie spotkań z osobami, które mogłyby być wzorem do naśladowania	Wychowawca Nauczyciele,	Cały rok
Poznanie i akceptacja własnych słabości i ograniczeń	Inspiracja do rozwoju poprzez wyjazdy na wykłady i prelekcje	Wychowawca	Cały rok
	Informowanie o osiągnięciach uczniów (poniedziałkowa modlitwa, strona internetowa szkoły, Facebook, gablotka szkolna)	Nauczyciele Nauczyciele	Cały rok
	Inspiracja do rozwoju poprzez nagradzanie uczniów wyróżniających się (Być dla innych, Wzorowy uczeń)	Wychowawca Nauczyciele Nauczyciele	Cały rok
	Ukierunkowanie zainteresowań, wskazanie możliwości zawodowych oraz ścieżki kariery poprzez udział w zajęciach z doradztwa zawodowego	Wychowawca Doradca zawodowy Nauczyciele Nauczyciele Wychowawca	Cały rok
Udział w zajęciach warsztatowych/projektach przygotowanych wspólnie z uczelniami wyższymi (Uniwersytet Gdański, Politechnika Gdańska)		Cały rok	
Podjęcie współpracy z rodzicami poprzez pozyskiwanie informacji od rodziców o zasobach uczniów w celu poszerzenia wiedzy na własny temat u uczniów oraz pomocy w jak najlepszym rozwoju swojego potencjału	Wychowawca Wychowawca Doradca zawodowy Nauczyciele Nauczyciele Wychowawca	Cały rok	
Poznanie i akceptacja własnych słabości i ograniczeń	Wykorzystanie narzędzi rozwoju duchowego takich jak ignacjański rachunek sumienia dla uświadomienia i akceptacji słabości i ograniczeń	Psycholog, Pedagog,	Cały rok
	Przygotowanie uczniów do samooceny i refleksji nad własnymi ograniczeniami prowadzących do pracy nad sobą poprzez rozmowy indywidualne, udział w różnorodnych warsztatach	Psycholog, pedagog	W miarę potrzeb

	<p>Organizowanie projektów, w których młodzież będzie miała możliwość sprawdzenia poznania siebie w różnych sytuacjach (m.in. rekolekcje „Chronos”)</p> <p>Kwestionariusze “moje mocne, słabe strony”</p> <p>Udział w warsztatach interwencyjnych (nastawionych na rozwiązanie konkretnego problemu w grupie)</p> <p>Przeprowadzanie ewaluacji własnej pracy przez grono pedagogiczne</p> <p>Udzielanie uczniom informacji zwrotnych związanych z nauką i zachowaniem</p> <p>Współpraca z rodzicami poprzez pozyskiwanie informacji o trudnościach ucznia (także z udostępnionych dokumentów, opinii, orzeczeń, itp.)</p>	<p>Wychowawca Ojciec Duchowny</p> <p>Psycholog, Pedagog Grono pedagogiczne</p> <p>Grono pedagogiczne, Pedagog, Psycholog</p>	
<p>Wewnętrzna integracja doświadczenia migracji</p>	<p>Rozmowy wspierające ucznia z doświadczeniem migracyjnym w budowaniu i rozwoju jego samoświadomości i tożsamości związanej z narodowością w warunkach funkcjonowania poza własnym krajem i kulturą.</p> <p>W razie potrzeby pomoc w integracji trudnych doświadczeń związanych z migracją.</p> <p>Wzajemne poznanie kontekstu kulturowego ucznia z doświadczeniem migracyjnym oraz zespołu klasowego (np. w ramach godziny wychowawczej).</p>	<p>Wychowawca, psycholog, pedagog.</p> <p>Psycholog</p> <p>Wychowawca</p>	Cały rok

1.B. Wartości wychowawcze: Świadomość społeczna i kulturowa			
Cele szczegółowe	Przykładowe działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
<p>Rozumienie znaczenia więzi międzyludzkich: rodzinnych, związanych ze współpracą, przyjacielskich i towarzyskich</p>	<p>Kształtowanie umiejętności skutecznej komunikacji międzyludzkiej poprzez integrację zespołu klasowego.</p> <p>Udział w organizacji, przebiegu klasowych i szkolnych uroczystości bądź innych inicjatyw.</p> <p>Wsparcie rodziców w rozwijaniu umiejętności skutecznej, wyważonej komunikacji z dzieckiem poprzez udział w spotkaniach indywidualnych z wychowawcą oraz pedagogiem i psychologiem</p> <p>Udział w działaniach o charakterze wolontariackim, zarówno na terenie szkoły jak i poza nią.</p> <p>Współpraca z organizacjami i instytucjami zrzeszającymi osoby reprezentujące różne pokolenia.</p> <p>Stworzenie systemu wsparcia uczniów przez uczniów w sytuacjach takich jak: długotrwała choroba, dzieci z niepełnosprawnością, śmierć w rodzinie (wypracowanie odpowiedniej procedury) Budowanie więzi z absolwentami poprzez spotkania, współpracę Promowanie kontaktu bezpośredniego na przerwach, udostępnianie młodzieży przyjaznych miejsc do spędzania wspólnie czasu (stolik szachowy, elektryczne pianino).</p> <p>Stosowanie metod pracy z klasą, które sprzyjają budowaniu relacji, kształtują umiejętność prowadzenia dialogu i znaczenia empatii w kontakcie (metoda projektu, zadania w grupach).</p> <p>Udział rodziców we wspólnych mszach świętych, uroczystościach szkoły i modlitwach.</p> <p>Współpraca z Radą Rodziców (np. stół bożonarodzeniowy, bal karnawałowy, festyn rodzinny, Mikołajki).</p>	<p>Psycholog, pedagog, Wychowawca klasy</p> <p>Wychowawca</p> <p>Grono pedagogiczne</p> <p>Opiekunowie Samorządu Uczniowskiego</p> <p>Psycholog, Pedagog Wychowawca</p> <p>Nauczyciele</p> <p>Grono pedagogiczne</p> <p>Dyrekcja</p>	<p>W miarę potrzeb</p> <p>Cały rok</p> <p>W miarę potrzeb</p>

Świadomość znaczenia tożsamości narodowej i kulturowej	Kształtowanie postawy patriotycznej, szacunku dla tradycji narodowej poprzez udział w uroczystościach szkolnych i kościelnych, rozwijanie i pielęgnowanie ceremoniału szkolnego, udział w wycieczkach do miejsc pamięci narodowej, lekcje wychowawcze. Wdrażanie ucznia do funkcjonowania w środowisku lokalnym przez udział w wyjściach klasowych, lekcjach muzealnych, spotkaniach z ciekawymi ludźmi, zaangażowania na rzecz osób potrzebujących	Wychowawcy klas, opiekun poczty sztandarowego, opiekun Samorządu Uczniowskiego	Cały rok
	Kształtowanie postawy patriotycznej poprzez przygotowanie i udział w tematycznych zajęciach poświęconych historii Polski, historii i edukacji jezuickiej w Polsce i na świecie.	Wychowawcy Jezuici	Cały rok
	Organizacja apeli okolicznościowych z okazji świąt państwowych oraz dni poświęconych różnorodnym krajom i kulturom (Dzień Europejski) Współpraca z polskimi ośrodkami poza granicami kraju (szkoły, parafie itp.) Spotkania z ciekawymi osobowościami opowiadającymi o tradycji i kulturze	Nauczyciele, wychowawcy	Cały rok
		Nauczyciele, Samorząd Uczniowski	Cały rok

1.C. Świadomość celów

Cele szczegółowe	Przykładowe działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Gotowość do określania w życiu celów długofalowych (dalsza edukacja, praca, rodzina, etc.) zgodnych z potencjałem, zainteresowaniami oraz własnymi potrzebami i kontekstem społeczno-ekonomicznym	Rozwijanie wiedzy i umiejętności uczniów w odkrywaniu ich własnych talentów i predyspozycji przez udział w konkursach interdyscyplinarnych, przedmiotowych, olimpijskich, wydarzeniach kulturalnych, współpracy z uczelniami wyższymi Kształtowanie refleksji związanych z określeniem planów zawodowych w przyszłości w kontekście długofalowych celów i wyborów (tożsamość tymczasowa, rozproszona, właściwa) Organizacja wyjść/wycieczek, których celem jest poznanie możliwości w zakresie dalszej edukacji/pracy np.. Udział w targach edukacyjnych Współpraca z zewnętrznymi instytucjami, które wspierają szkoły i uczniów w tym zakresie Analiza oferty uczelni wyższych w Polsce i poza jej granicami Analiza zmian zachodzących na rynku pracy	Nauczyciele przedmiotów, Wychowawcy, psycholog, Nauczyciele, wychowawcy Wychowawcy, Doradca zawodowy, Specjaliści Tutorzy	Cały rok W miarę potrzeb Cały rok
Podstawowe kompetencje związane z wyznaczaniem celów etapowych i zadań służących realizacji większych zamierzeń i projektów	Nauka planowania wyznaczonych działań i celów przez udział w warsztatach na temat organizacji pracy Kształtowanie świadomości konsekwencji dokonywanych wyborów poprzez symulacje na lekcjach wychowawczych (np. drzewko decyzyjne, studium przypadku) Organizowanie wyjść, wyjazdów, spotkań, akcji charytatywnych, przedstawień i innych wydarzeń np. Dnia Sportu Kształtowanie umiejętności samodzielnej pracy ucznia, w której uczy się wyznaczania sobie małych celów poprzez udział w tutoringach, rozmowach wychowawczych, przygotowaniach do olimpiady, warsztatach o pracy zdalnej)	Doradca zawodowy, pedagog, psycholog, wychowawca Wychowawcy Grono pedagogiczne	Cały rok W miarę potrzeb

1.D. Świadomość zagrożeń i przeciwności			
Cele szczegółowe	Przykładowe działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Zdolność oceny zachowań ryzykownych zagrażających bezpieczeństwu i zdrowiu	Wyposażenie uczniów w wiedzę na temat szkodliwości środków psychoaktywnych przez udział w warsztatach profilaktycznych Propagowanie zdrowego stylu życia przez udział w programach prozdrowotnych Uwrażliwianie uczniów na stosowanie zachowań asertywnych przez udział w warsztatach na temat asertywności Wspólne opracowywanie regulaminów wycieczek szkolnych i ich ewaluacja po zakończonych wyjazdach	Psycholog, Pedagog, Wychowawca klasy, Zewnętrzni specjaliści Wychowawcy klas	W miarę potrzeb Przy organizacji wycieczki
Umiejętność oceny sytuacji, które wymagają zwrócenia się o pomoc do osób kompetentnych	Uwrażliwienie uczniów na siebie nawzajem przez integrację zespołu klasowego Zapoznanie uczniów z ofertą instytucji udzielających wsparcia i pomocy osobom z różnego rodzaju problemami np. MOPS, Policja, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, Fundacja Magis Przedstawienie uczniom oferty zajęć i wsparcia ze strony psychologa/pedagoga szkolnego oraz możliwości otrzymania wsparcia ze strony Ojca Duchownego Współpraca z policją (warsztaty, pogadanki) Warsztaty skierowane do Rodziców Zapoznanie uczniów i rodziców z obowiązującą w szkole drogą służbową oraz podziałem zadań pomiędzy pracownikami Przeprowadzanie interwencji w sytuacjach ryzykownych Współpraca z rodzicami w celu rozwiązywania problemów uczniów Kierowanie rodziców do odpowiednich specjalistów i instytucji	Psycholog, Pedagog, Wychowawca, Ojciec Duchowny Pedagog, Psycholog, Nauczyciele	Cały rok Cały rok

1.E. Świadomość mechanizmów samorozwoju			
Cele szczegółowe	Przykładowe działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Świadomość znaczenia wytrwałej pracy dla osiągnięcia zamierzonych celów oraz gotowość do walki z przeciwnościami	Budowanie poczucia własnej wartości poprzez wzmacnianie mocnych stron ucznia przez innych członków wspólnoty (godziny wychowawcze, rekolekcje) Propagowanie uprawiania sportu jako przestrzeni, w której uczniowie stale mierzą się z różnorodnymi przeciwnościami oraz uczą się właściwej organizacji i systematyczności (koła sportowe oraz działalność pozaszkolna) Zapraszanie do szkoły sławnych sportowców, podróżników Wzmacnianie rezultatów pracy uczniów poprzez udzielanie im informacji zwrotnych, ocenianie, nagradzanie za wysiłek i efekty	Wychowawcy, Rekolekcjoniści Nauczyciele wychowania fizycznego Wychowawcy Nauczyciele Grono pedagogiczne	W miarę potrzeb Cały rok szkolny Cały rok
Wyrozumiałość i cierpliwość w pracy nad sobą	Wspomaganie uczniów w pracy nad sobą w kontaktach indywidualnych z wychowawcą, nauczycielami i tutorem	Wychowawcy, Tutorzy	Cały rok
pracy nad sobą	Wspomaganie rodziców w prawidłowym kształtowaniu osobowości uczniów (porady i współpraca ze strony wychowawców, nauczycieli, pedagogów i psychologów)	Grono pedagogiczne	Cały rok
Otwarcie na możliwość korzystania z pomocy innych w samorozwoju	Uświadamianie uczniom ich znaczenia w grupie rówieśniczej oraz możliwości wsparcia ze strony rówieśników przez warsztaty, pogadanki i rozmowy indywidualne Organizowanie możliwości udzielania przez uczniów wzajemnie pomocy rówieśniczej poprzez organizowanie wspólnego uczenia się po lekcjach np. w bibliotece, pomocy w przekazywaniu sobie ważnych informacji dla uczniów nieobecnych lub chorych, organizowanie wsparcia uczniom z przewlekłymi chorobami).	Wychowawca klasy Nauczyciele przedmiotów, Psycholog, Pedagog, Ojciec Duchowny Grono pedagogiczne	Cały rok

2. Wartości związane z zaradnością

2.A. Umiejętność samodzielnego zaspokajania potrzeb			
Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Zaspokajanie potrzeb związanych ze zdrowiem i higieną fizyczną oraz psychiczną	<p>Wspomaganie uczniów w dążeniu do harmonijnego rozwoju psychicznego i fizycznego przez udział w zajęciach o tematyce zdrowotnej, np. warsztaty na temat racjonalnego odżywiania się, anoreksji, bulimii</p> <p>Edukowanie uczniów na temat zasad zdrowego życia, żywienia i odpoczynku przez udział w programach prozdrowotnych, warsztatach, akcjach</p> <p>Rozwijanie wiedzy i doskonalenie umiejętności dotyczących organizacji pracy i odpoczynku w kontekście czynników poprawiających funkcjonowanie mózgu</p> <p>Współpraca z pielęgniarką szkolną, ośrodkiem zdrowia</p> <p>Przygotowanie warsztatów z zakresu dietetyki</p> <p>Pogadanki dotyczące bulimii, anoreksji</p> <p>Zachęcanie uczniów do rozwijania ich aktywności fizycznej min. poprzez udział uczniów w zajęciach SKS, zawodach sportowych międzyszkolnych i masowych imprezach sportowych organizowanych na terenie Gdyni</p> <p>Warsztaty, prelekcje nt. higieny psychicznej związane z używaniem narzędzi multimedialnych (telefony, tablety, komunikatory, Teamsy w nauczaniu zdalnym), nt. bezpiecznego poruszania się w sieci oraz krytycznej analizy informacji dostępnych w Internecie.</p> <p>Uświadamianie i przekazywanie sposobów dbania o higienę psychiczną w czasie nauczania zdalnego</p> <p>Zasady używania narzędzi multimedialnych w szkole (przerwy bez ograniczeń, na lekcjach jako narzędzie przydatne do nabywania wiedzy i umiejętności)</p>	<p>Nauczyciele przedmiotów, Pielęgniarka szkolna, Nauczyciele w-f</p> <p>Wychowawcy, Nauczyciel metodologii uczenia się</p> <p>Wychowawcy, Pedagog szkolny</p> <p>Wychowawca</p> <p>Nauczyciel Psycholog/ Pedagog/ Nauczyciel informatyki/ specjalista Grono pedagogiczne</p>	<p>Cały rok</p> <p>Cały rok</p> <p>Cały rok w miarę potrzeb</p> <p>Cały rok</p> <p>Cały rok</p>
Umiejętność korzystania z usług instytucji publicznych i placówek usługowych	<p>Edukowanie uczniów poprzez wyjścia, wyjazdy do bibliotek, czytelni naukowych czy teatrów</p> <p>Kształtowanie właściwych postaw poprzez poznanie i stosowanie zasad <i>savoir vivre`u</i></p> <p>Włączanie uczniów w proces organizacji różnorodnych przedsięwzięć (np. Tworzenie materiałów filmowych na stronę szkoły, proste działania przy przygotowywaniu imprez, wycieczek)</p> <p>Lekcje w plenerze, projekty wyjazdowe krajowe i zagraniczne (obsługa na lotnisku, umiejętność poradzenia sobie w obcym mieście, komunikacja w innym języku, poruszanie się po obcym terenie)</p>	<p>Wychowawcy, nauczyciele j. polskiego Wspólnota szkolna</p> <p>Wychowawcy, Opiekunowie Samorządu Uczniowskiego</p>	<p>Cały rok</p> <p>Cały rok</p> <p>Cały rok</p>
Umiejętność zachowania się w sytuacjach zagrażających zdrowiu lub życiu, podstawowe umiejętności udzielania pierwszej pomocy innym	<p>Szkolenie uczniów z zakresu udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej</p> <p>Edukowanie uczniów na temat zagrożeń zdrowia w tym, bulimii, anoreksji, stosowania dopalaczy, środków psychoaktywnych, skutków palenia papierosów, w tym epapierosów przez udział w warsztatach, prelekcjach</p> <p>Szkolenie nauczycieli z zakresu BHP i udzielania pierwszej pomocy</p>	<p>Nauczyciele biologii, chemii, w-f</p> <p>Wychowawcy klas, Psycholog, Pedagog, Pielęgniarka szkolna</p>	<p>Cały rok</p>

2.B. Samoorganizacja			
Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Podstawowe kompetencje związane z wyznaczaniem celów etapowych i zadań służących realizacji większych zamierzeń i projektów	Umożliwienie uczniom poznania metod służących analizie celów na godzinach wychowawczych, metodologii uczenia się i podstawach przedsiębiorczości Kształcenie umiejętności podejmowania projektów wymagających planowania działań poprzez symulację zadań i refleksję nad zrealizowanymi projektami	Wychowawcy, Nauczyciel przedsiębiorczości, Nauczyciel metodologii	Cały rok
Podstawowe kompetencje w zarządzaniu czasem, planowania działań pod względem czasowym i finansowym: umiejętność planowania własnych zajęć, punktualność.	Wdrażanie uczniów do samodyscypliny i planowania własnej aktywności przez udział w warsztatach i pogadankach na temat organizacji nauki oraz innych zajęć Informowanie rodziców o postępach w nauce i frekwencji uczniów	Wychowawca klasy, Psycholog, Pedagog	W miarę potrzeb

2.C. Inicjatywa i sprawczość			
Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Wykształcenie postawy inicjatywy i twórczości	Wdrażanie uczniów do podejmowania działań, realizacji inicjatyw; wspieranie ich pomysłów Zachęcenie uczniów do prezentacji talentów na forum klasy, szkoły, stronie internetowej szkoły np. Dzień talentów Promowanie aktywności i ewaluacja działań Samorządu Uczniowskiego Informowanie rodziców o sukcesach uczniów (dyplomy, listy gratulacyjne)	Wychowawcy, opiekun samorządu szkolnego Wychowawcy, Pracownicy biura projektów Opiekunowie SU	Cały rok Cały rok/ po każdym semestrze

2.D. Komunikatywność i współpraca			
Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Zdolność nawiązywania kontaktów i rozwoju relacji	Umożliwienie uczniom poznania się nawzajem poprzez udział w zajęciach integracyjnych, wspólnej działalności na rzecz klasy, szkoły czy środowiska np. udział w wolontariacie Przygotowywanie Dni Otwartych Szkoły Opieka nad uczniami klas pierwszych przez starszych kolegów („anioł”) Współpraca z ośrodkami zagranicznymi, szkołami jezuickimi na całym świecie np.. JEEP Współpraca z rodzicami i informowanie na bieżąco rodziców o sprawach organizacyjnych i wychowawczych	Wychowawca klasy, Psycholog, Pedagog Nauczyciele	Cały rok Początek roku Cały rok szkolny

Podstawowe kompetencje komunikacyjne: umiejętność wyrażania swoich poglądów, potrzeb itd. w jasny i akceptowalny społecznie sposób a także zdolność słuchania i rozumienia innych	Kształtowanie u uczniów podstaw dobrej komunikacji przez udział w warsztatach, zajęciach z wychowawcą Rozwijanie kompetencji komunikacyjnych poprzez udział w zajęciach grupowych wykorzystujących problemowe metody edukacyjne (np. dylemat moralny) Regularne organizowanie debat tematycznych Prowadzenie debat przy organizacji wyborów na przewodniczącego SU	Wychowawca, Psycholog, Pedagog Wychowawcy, Nauczyciele religii Samorząd Uczniowski	Cały rok W miarę potrzeb W miarę potrzeb
Rozumienie i akceptacja reguł współpracy w grupie: podział ról, wykonanie przydzielonych zadań	Kształtowanie umiejętności współpracy w grupie przez zachęcanie uczniów do uczestnictwa w wyborach do samorządu klasy, szkoły Nauka umiejętności przedstawiania własnych racji i poglądów przez udział w debatach	Wychowawca klasy, Nauczyciele przedmiotów	Cały rok
Asertywność, zdolność konfrontacji i wyrażenia sprzeciwu oraz konstruktywne podejście do konfliktów	Kształtowanie postaw w sytuacjach trudnych poprzez ich analizę (np. metody: siedmiu mędrców, studium przypadku, komiks)	Wychowawcy	Cały rok
Przyjmowanie ocen, sugestii i krytyki	Poznanie celów i metod ewaluacji służących nauce przyjmowania różnych opinii i ocen Nauka przyjmowania informacji zwrotnych w różnym kontekście komunikacyjnym (zachowanie, własny rozwój, nauka) szczególnie w aspekcie emocjonalnym w kontakcie z wychowawcą i nauczycielami Rozumienie procesu przyjmowania krytyki, przepracowania porażki jako konstruktywnego sposobu poradzenia sobie z nimi poprzez rozmowy z wychowawcą, nauczycielami, tutorem, psychologiem, pedagogiem	Wychowawcy, Opiekunowie projektów	Cały rok
Zdolność do podejmowania różnych form wypowiedzi i komunikacji, m.in. prezentacji z użyciem technik multimedialnych	Kształtowanie postaw odpowiedzialności przy przygotowaniach i prezentacjach na forum klasy, szkoły, w Internecie	Wychowawcy, Nauczyciele przedmiotów, Opiekunowie projektów	Cały rok
Umiejętność komunikacji w języku obcym	Organizowanie wymian międzynarodowych Udział w projektach międzynarodowych (np.. E-Twinning) Przygotowanie oraz przeprowadzenie egzaminów językowych na terenie szkoły Udział w międzynarodowych konkursach z różnorodnych dziedzin (np.. filmowych) Współpraca ze szkołami jezuickimi w ramach różnorodnych programów np. Jeep Przygotowywanie do matury dwujęzycznej	Nauczyciele Nauczyciele języka angielskiego	Cały rok

2.E. Przeciwdziałanie zagrożeniom

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Przeciwdziałanie zagrożeniom powodowanym przez zachowania i przyzwyczajenia, które mogą pogarszać samokontrolę, samoorganizację i efektywność działania (np. uzależnienia od mediów, gier i pornografii)	Promowanie wśród uczniów idei zdrowego stylu życia w czasie lekcji wychowawczych poświęconych tematyce zdrowego stylu odżywiania się oraz aktywnego spędzania czasu wolnego Proponowanie uczniom alternatywnych sposobów spędzania czasu wolnego, takich jak udział w kołach zainteresowań, zajęciach sportowych Wyrabianie nawyków spędzania czasu wolnego przez spotkania grupowe i indywidualne z psychologiem/pedagogiem na temat zarządzania czasem wolnym Prowadzenie lub organizowanie warsztatów dotyczących uzależnień behawioralnych Udział w zajęciach z WdŻ Informowanie rodziców o zagrożeniach, sytuacjach trudnych, czynnikach ryzyka	Nauczyciele, wychowawcy klas, Psycholog, Pedagog Pedagog, psycholog, Nauczyciel przedmiotu/ specjalista	Cały rok
Umiejętność krytycznego myślenia, odporność na manipulacje, ideologie i nadużycia.	Kształtowanie i doskonalenie umiejętności konstruktywnego odmawiania przez udział w lekcjach wychowawczych na temat asertywności Udział w spotkaniach z psychologiem/ pedagogiem w celu kształtowania postawy asertywnej Warsztaty na temat działalności w przestrzeni medialnej, zjawiska "fake news" oraz wagi odpowiedniej selekcji informacji Stosowanie metod krytycznego myślenia podczas zajęć przedmiotowych oraz wychowawczych (np. chmura, logiczna gałąź, drzewko ambitnego celu)	Wychowawcy klas, psycholog, pedagog Psycholog/pedagog Grono pedagogiczne, Pedagog, Psycholog	W miarę potrzeb Cały rok

2.F. Wiedza

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Umiejętność korzystania ze źródeł wiedzy (także internetowych), znajomość metod efektywnego uczenia się i podstaw metodologii pracy naukowej	Poznanie i wdrażanie metod uczenia się i notowania poprzez ćwiczenia na lekcjach z różnych przedmiotów godzinach wychowawczych i metodologii uczenia się Wykorzystanie różnych rodzajów inteligencji, synchronizacja pracy prawej i lewej półkuli mózgowej w procesie uczenia się i rozwiązywania problemów Kształcenie umiejętności selekcji informacji przy redagowaniu różnych mediów (np.gazetki szkolnej, bloga, strony internetowej) Udział w warsztatach podnoszących efektywność uczenia się (np. kreatywne uczenie się,)	Nauczyciele przedmiotów, w tym metodologii uczenia się Odpowiedzialny nauczyciel Nauczyciel Pedagog/ psycholog	Cały rok Cały rok Cały rok
Posiadanie wiedzy w zakresie pozwalającym na podjęcie dalszej edukacji bądź pracy w wybranej dziedzinie	Uczestnictwo w kołach przedmiotowych, zajęciach dodatkowych rozwijających zainteresowania uczniów Uczestnictwo w zajęciach doradztwa zawodowego Motywowanie uczniów do zdobywania wiedzy i umiejętności w ramach Tutoringu	Nauczyciele przedmiotowi	Cały rok

2.G. Integracja doświadczenia migracji

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Pomoc uczniom z doświadczeniem migracyjnym w rozwoju praktycznych kompetencji	Rozmowy indywidualne zmierzające do diagnozy ewentualnych praktycznych trudności w radzeniu sobie w naszym kraju. W razie potrzeby – dodatkowe zajęcia doskonalące zaradność ucznia w polskim kontekście kulturowym. Dodatkowe zajęcia i dostosowanie form dydaktycznych zmierzające do doskonalenia praktycznych kompetencji językowych.	Wychowawca, pedagog. Wychowawca, nauczyciele (zwłaszcza j. polskiego)	Cały rok

3. Wartości związane z miłością i solidarnością

3.A. Szacunek i empatia wobec innych ludzi

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Świadomość znaczenia godności każdego człowieka jako wartości niezależnej od indywidualnych cech ludzi	Kształtowanie postawy godności poprzez refleksję na temat jej istoty na lekcjach wychowawczych i religii (np. TWI) Udział w wolontariacie w różnorodnych instytucjach (np.. hospicja, domy pomocy społecznej)	Wychowawcy, Nauczyciele religii Opiekun Szkolnego Koła Wolontariatu, o. duchowny szkoły	Cały rok Cały rok
Rozumienie potrzeb innych ludzi oraz ich subiektywnej perspektywy - poglądów, uczuć i pragnień.	Analizowanie postaw ludzi o odmiennych poglądach, uczuciach i pragnieniach (śledzenie lub udział w debatach, obserwacje dyskusji, ćwiczenia z diagramem diamentowym) Postawa zrozumienia wobec różnorodnych potrzeb uczniów prezentowana przez nauczycieli (tutoring, rozmowy wychowawcze, wszelkie sytuacje komunikacji z uczniem) Propagowanie postaw empatycznych w sytuacjach uczniów o szczególnych potrzebach emocjonalnych oraz w sytuacjach trudnych, które spotykają zarówno uczniów jak i pracowników szkoły (w miarę potrzeby dyskretne informowanie o takich sytuacjach, rozmowy wychowawcze, w sytuacjach dotyczących grup klasowych lub całej szkoły – warsztaty psychologiczne)	Wychowawcy, Nauczyciele przedmiotów, Cała wspólnota wychowawcza szkoły.	Cały rok
Znajomość i zrozumienie reguł kulturowych zapewniających innym poszanowanie godności, poczucie bezpieczeństwa i zaufania m.in.: uczciwość, słowność, uprzejmość. Rozumienie znaczenia praw i wzajemnych zobowiązań w codziennych kontaktach.	Udział w prelekcjach prowadzonych przez osoby, dla których te wartości są szczególnie ważne Kontrakty zawierane z klasą i uczniami na początku roku Programy naprawcze Umowy z rodzicami Zajęcia integracyjne Szczególne uwzględnienie wyzwań komunikacyjnych i etycznych związanych z Internetem i sztuczną inteligencją (etykieta oraz zagadnienie uczciwości/ plagiatu)	Nauczyciele, Dyrekcja, Pedagog, Psycholog	Cały rok

3.B. Dbłość o więzi międzyludzkie

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Rozumienia wyjątkowego znaczenia więzi rodzinnych i ich pielęgnacji.	Warsztaty skierowane do uczniów oraz ich rodziców Udział w rekolekcjach. Wsparcie dla uczniów z trudną sytuacją rodzinną Inicjatywy przeprowadzane we współpracy z Radą Rodziców (np. festyn rodzinny, mikołajki, kolędowanie)	Wychowawcy pedagog/psycholog Rodzice i nauczyciele	Cały rok
Świadomość roli przyjaźni i postawa dbania o więzi koleżeńskie.	Organizacja przedsięwzięć, których celem jest wzmocnienie relacji klasowych, szkolnych (wycieczki, wyjścia, noc edukacyjna w szkole, rekolekcje Organizacja przestrzeni szkoły w sposób sprzyjający pielęgnowaniu więzi koleżeńskich (np. kącik szachowy) Inicjatywy sprzyjające integracji i więziom w gronie pedagogicznym	Wychowawcy, nauczyciele Dyrekcja	Cały rok
Dbłość o harmonię, zgodę i pojednanie w swoim otoczeniu	Mediacja rówieśnicza Warsztaty związane z rozwiązywaniem konfliktów Działania doraźne (np. rozmowy wychowawcze) związane ze zmniejszaniem niezdrowej rywalizacji między grupami, zwłaszcza klasami (np. wspólne projekty i wydarzenia realizowane przez różne klasy)		W miarę potrzeb

3.C. Solidarność i miłosierdzie

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Rozumienie roli solidarności i gotowość wspierania ludzi potrzebujących.	Kształtowanie postawy otwartości na potrzeby innych ludzi, szczególnie potrzebujących przez udział w pracach wolontariatu, rekolekcjach, akcjach charytatywnych zgodnych z hasłem szkoły: "Być dla innych..." Propagowanie postaw empatii i pomocy koleżeńkiej podczas rekolekcji szkolnych.	Opiekun wolontariatu, Ojciec duchowny, Wychowawcy klas	Cały rok

3.D. Zasady życia społecznego

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Świadomość obowiązków obywatelskich (troska o dobro wspólne, przestrzeganie prawa, podatki i inne świadczenia publiczne, obrona Ojczyzny, dbłość o środowisko). Rozumienie powinności głosowania.	Rozwijanie poczucia tożsamości narodowej przez udział w uroczystościach szkolnych z okazji ważnych rocznic narodowych Wzmacnianie postawy patriotycznej przez opiekę nad miejscami pamięci, udział w wycieczkach w miejsca pamięci i kultury narodowej Przybliżanie praw i powinności obywatelskich przez odpowiedzialny udział w wyborach samorządów klasowych i szkolnych Zapoznavanie uczniów z odnośnymi zagadnieniami z Konstytucji.	Wychowawcy Nauczyciele historii, WOS, podstaw prawa	Cały rok

Rozumienie znaczenia oraz reguł funkcjonowania instytucji społecznych, zwłaszcza naszej szkoły (np. reguła posłuszeństwa wobec osób sprawujących rozmaite funkcje, znaczenie treści i sensu regulaminów itp.)	Uwrażliwienie uczniów na przestrzeganie reguł obowiązujących w danym miejscu, w tym w szkole przez zapoznanie ich ze Statutem Szkoły, Zwyczajnikiem itp.. Udział nauczycieli w radach szkoleniowych, warsztatach i konferencjach Postawa konsekwencji w egzekwowaniu przestrzegania regulaminów wewnętrznych. Programy naprawcze.	Wychowawcy klas, Nauczyciele	wrzesień
Właściwe rozumienie zasady "porządku miłości" - odpowiedzialność w pierwszym rzędzie za dobro tych, którzy są najbliżej - rodziny, przyjaciół, społeczności lokalnej, narodu, wreszcie odpowiedzialność za to, co służy dobru wszystkich.	Wspomaganie rodziców w procesie wychowania przez umożliwienie im udziału w spotkaniach indywidualnych z psychologiem, pedagogiem, wychowawcami, ojcem duchownym Zachęcanie uczniów i ich rodziców do rodzinnego udziału w imprezach szkolnych	Wychowawcy klas, Psycholog, Pedagog, Ojciec Duchowny	Cały rok

3.E. Uniwersalizm

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Myślenie w kategoriach dobra, pokoju i sprawiedliwości dla wszystkich ludzi; świadomość problemów i wyzwań globalnych.	Analizowanie zjawisk współczesnego świata z jego dynamiką z wykorzystaniem dostępnych źródeł informacji Uczenie krytycznego i selektywnego odbioru informacji	Wychowawcy, nauczyciele wiedzy o społeczeństwie i historii	Cały rok
Myślenie i działanie w kategoriach ochrony środowiska naturalnego	Rozwijanie wrażliwości na piękno otaczającego świata i odpowiedzialności za stan środowiska naturalnego przez dbanie o estetykę otoczenia Organizowanie zbiórki surowców wtórnych Organizacja Dnia Ziemi Przeprowadzenie konkursów szkolnych i międzyszkolnych z zakresu ekologii Udział w projektach o tej tematyce (dot. zagadnień takich jak: odnawialne źródła energii, gospodarowanie surowcami wtórnymi, zmiany klimatyczne, retencja wody)	Nauczyciele biologii, Wychowawcy klas	Cały rok

3.Ś. Integracja doświadczenia migracji

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Pomoc w adaptacji i integracji uczniów z doświadczeniem migracyjnym w zespołach klasowych	Indywidualne wsparcie w adaptacji i integracji uczniów z doświadczeniem migracyjnym w zespołach klasowych. Organizacja wydarzeń o charakterze integracyjnym (np. wyjścia, wycieczki) ze szczególnym uwzględnieniem udziału uczniów z doświadczeniem migracyjnym. Włączenie uczniów z doświadczeniem migracyjnym w zaangażowania w działalność szkoły.	wychowawca, nauczyciele, psycholog, pedagog	Cały rok

4. Wartości związane z wiarą

4.A. Integracja wartości			
Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Rozumienie wiary jako płaszczyzny łączącej wszelkie wartości oraz ukazanie znaczenia, racji i sensu wszelkich dążeń człowieka.	Wskazywanie wiary katolickiej jako płaszczyzny integrującej wszelkie wartości poprzez lekcje religii Poruszanie istotnych kwestii życiowych w ramach modlitwy szkolnej Świadectwo wiary i życia nauczycieli, uczniów (liderów) zwłaszcza podczas rekolekcji „Kairos” (tu także świadectwo wiary i życia absolwentów). Integracja różnych obszarów życia w ignacjańskim rachunku sumienia Modlitwa i formacja chrześcijańska nauczycieli w ramach rad pedagogicznych	Katecheci Duchowny szkoły, jezuici Duchowny szkoły, Nauczyciele organizujący rekolekcje. Duchowny szkoły, Katecheci. Duchowny szkoły	Cały rok
Nieprzeciwstawianie wierze innych wartości (miłości, wolności itp.), ale w wierze w Boga widzenie możliwość harmonijnej realizacji wszystkiego, co dobre, piękne i prawdziwe.	Podkreślanie w ramach lekcji religii, modlitw, uroczystości szkolnych oraz indywidualnych spotkań z duchowymi charakteru wiary chrześcijańskiej, która integruje wszelkie autentyczne wartości, nie stojąc w sprzeczności z żadną z nich.	Wychowawcy, Nauczyciele Jezuici	Cały rok

4.B. Więź z Bogiem			
Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Relacja osobowa z Bogiem	Pogłębienie nie tylko wiedzy religijnej, ale także życia duchowego w ramach katechez, modlitw szkolnych i wszelkich wydarzeń o charakterze duchowym. Elementy ewangelizacji w kontekście współczesnej kultury (zwłaszcza kryzysu wiary) realizowane poprzez lekcje religii Udostępnienie przestrzeni kaplicy szkolnej na modlitwę i medytację	Jezuici, Katecheci, Nauczyciele Jezuici, Administracja szkoły	Cały rok
Rozumienie praktyk religijnych (sakramenty, liturgia, modlitwa itd..) jako drogi budowania i umacniania relacji z Bogiem	Wspólne uczestnictwo w modlitwach szkolnych Zachęta do czynnego udziału w liturgii poprzez organizowanie działalności scholi szkolnej i służby liturgicznej Wspólne uroczystości religijne (np. Piaśnica) Podkreślanie w ramach katechezy sensu i charakteru praktyk religijnych w taki sposób, który w jasny sposób sprzeciwia się religijnemu formalizmowi i rytualizmowi. Rekolekcje dla uczniów jako cykl zakończony rekolekcjami „Kairos”	Jezuici, Katecheci, Nauczyciele Wychowawcy	Cały rok

4.C. Etyka chrześcijańska			
Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Znajomość, rozumienie i akceptacja etyki chrześcijańskiej	Wspólny udział w rekolekcjach poświęconych także zagadnieniom etycznym Podejmowanie zagadnienia etyki chrześcijańskiej na zajęciach z wychowawcą Możliwość indywidualnego kontaktu z ojcem duchownym, spowiedzi i rozmów dotyczących zagadnień wiary i moralności.	Jezuici, Wychowawcy, Nauczyciele Ojciec Duchowny	Cały rok

Świadomość etycznego i duchowego znaczenia tradycji i zwyczajów katolickich.	Wspólne uczestnictwo w Mszy św. przy okazji uroczystości oficjalnych. Elementy formacji religijnej we współpracy z rodzicami: rekolekcje adwentowe, roraty, kolędowanie i spotkania opłatkowe, rekolekcje wielkopostne, etc. Uwzględnianie miejsc o znaczeniu religijnym i duchowym przy okazji wyjazdów i wycieczek szkolnych. Zapoznanie z historią i znaczeniem takich miejsc	Jezuici, Wychowawcy Nauczyciele	Cały rok
--	--	---	----------

4.D. Świadomość osobistego powołania

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Widzenie życia w kategoriach danego przez Boga powołania. Postrzeganie woli Bożej jako drogi szczęścia, zbawienia i służby innym.	Działania o charakterze wolontariackim na terenie szkoły, wielowymiarowa pomoc innym uczniom, opieka nad klasami pierwszymi Podkreślanie przy okazji zajęć i warsztatów dotyczących wyboru drogi zawodowej aspektu duchowego życiowych wyborów (odczytywanie powołania)	Nauczyciele, Uczniowie klas starszych Wychowawcy, Tutorzy, Doradcy	Cały rok

4. E. Uniwersalizm chrześcijański i ekumenizm

Cele szczegółowe	Działania	Osoby odpowiedzialne	Termin realizacji
Świadomość uniwersalnego charakteru etyki chrześcijańskiej oraz partykularnego i	Podkreślenie w ramach katechezy, filozofii oraz godziny wychowawczej istnienia etyki uniwersalnej, która w żadnym aspekcie nie stoi w sprzeczności z etyką chrześcijańską Podkreślanie w ramach katechezy właściwego znaczenia	Katecheci, Wychowawcy Katecheci,	Cały rok
lokalnego charakteru pewnych reguł i obyczajów. Szacunek dla tego, co dobre i prawdziwe w innych systemach etycznych i religijnych.	ekumenizmu jako drogi do odbudowywania jedności chrześcijan.	Katecheci	
Rozumienie kategorii "Królestwa Bożego" jako wezwania do zaangażowania w sprawę pokoju i sprawiedliwości na świecie	Współpraca ze szkołami jezuickimi ze świata - realizacja wspólnych projektów opartych na zasadzie „wiara i służba sprawiedliwości” charakterystycznej dla pedagogii ignacjańskiej (np. Educate Magis) Formacja liderów chrześcijańskich wśród uczniów i absolwentów naszej szkoły w duchu służby innym.	Jezuici, Katecheci, Wychowawcy	Cały rok

VII EWALUACJA PROGRAMU

Ewaluacja polega na systematycznym gromadzeniu informacji na temat prowadzonych działań, w celu ich modyfikacji i podnoszenia skuteczności programu wychowawczo-profilaktycznego. Ewaluacja przeprowadzana będzie poprzez:

1)obserwację zachowań uczniów i zachodzących w tym zakresie zmian,

2) analizę dokumentacji,

3) przeprowadzanie ankiet, kwestionariuszy wśród uczniów, rodziców i nauczycieli, 4) rozmowy z rodzicami.

Ewaluacja programu przeprowadzana będzie w każdym roku szkolnym przez Zespół ds. ewaluacji programu wychowawczo-profilaktycznego powołany przez dyrektora. Zadaniem zespołu jest opracowanie planu ewaluacji, organizacja badań oraz opracowanie wyników.

VIII USTALENIA KOŃCOWE

Odpowiedzialność za realizację niniejszego programu ponoszą wszyscy pracownicy szkoły współdziałający w procesie wychowawczym uczniów. Postępy we wdrażaniu programu podlegają stałemu monitoringowi i ocenie przez wszystkich nauczycieli w porozumieniu z Radą Rodziców i Samorządem Uczniowskim.

Załączniki do programu:

1. Aneks do „Programu wychowawczo-profilaktycznego Ogólnokształcącego Liceum Jezuitów im. św. Stanisława Kostki w Gdyni”: „Działania w pracy wychowawczej i profilaktycznej związane z *Podstawowymi kierunkami realizacji polityki oświatowej państwa w roku szkolnym 2024/2025*”.